SIPTÁR HAJNALKA[1]

Hatodik alkalommal gyűltek össze a klasszikus zene művelői, mesterek és diákok, hogy 4 napon keresztül különböző rendezvények keretében sokoldalú megközelítéssel járják körül a zenének ezt a kiemelkedő jelentőségű területét.

„A Classiko azért született, hogy a klasszikus zene közös, élő élménnyé váljon. Olyan találkozási pontot teremtünk, ahol fiatal tehetségek, mesterek, művészek és közönség inspirálják egymást. Ahol a tanulás, az alkotás és a színpadi jelenlét ugyanannak az útnak a részei. Hiszünk a zene közösségteremtő erejében, a csendben, az elmélyülésben és a valódi emberi találkozásokban. Komlóról indulva egy nyitott, nemzetközi művészeti közösséget építünk, amely generációkat köt össze – a zenén keresztül.” (www.classiko.hu)

A zenei tanulmányait a komlói Erkel Ferenc AMI-ban kezdő Fuchs Diána ma már Bécsben él és tanít. Az ő kezdeményezésére és menedzselése, szervezése mentén kezdődött el egy koncerttel 2021-ben ez az egyre „izmosodó”, mind kiterjedtebbé váló fesztivál. Az eddigi mérleg: 25 koncert, 63 résztvevő növendék, 8 mester, aki velük foglalkozott.

Az első nap egy különleges programra került sor az Erkel Ferenc AMI kamaratermében. Egy olasz zongoraművész és kamarazenész, Giovanni Calabrese előadását hallgathattuk meg, aki az olasz kisváros, Tiggiano (Puglia

[1] Siptár Hajnalka az Erkel Ferenc AMI (Komló) korábbi magánénektanára

régió, Lecce megye, Salentói-félsziget déli része, szóval az olasz csizma sarkának is a sarka,) az *Artistic Harmonies* Nemzetközi Művészeti Fesztivál és a *Musikarte* Nemzetközi Fesztivál és Verseny alapítója és művészeti igazgatója. Ezt a fesztivált 2017 óta évente rendezik meg a *Scuola di Musica W. A. Mozart* szervezésében. Az előadás címe: A zeneoktatás szerepe és lehetőségei.

2026. november 5-én és 6-án két szekcióban is zajlott a munka. Körtesi András, a PTE Zeneművészeti Intézet és a pécsi Liszt Ferenc Zeneiskola tanára, zongoraművész, a kisebb-nagyobb zongorista növendékekkel foglalkozott. Munkájáról egy rövid összefoglalót készített: „A ClassiKo ’26 keretében szervezett mesterkurzuson 12 kis zongorista vett részt. Nemcsak Komlóról és a közeli Pécsről érkeztek résztvevők, de jelen volt a PTE két első évfolyamos külföldi hallgatója is Kína és Törökország képviseletében, valamint egy nagyon tehetséges kis zongorista Bécsből, és egy kiemelkedően tehetséges diáklány Észak-Makedóniából, aki az olaszországi Musicarte verseny döntőjében nyújtott teljesítményéért Fuchs Diánától kapott ösztöndíjnak köszönhetően töltött egy hetet a városban tanárnőjével együtt. Mindannyiukkal érdekes és élményszerű volt együtt dolgozni.

Körtesi András tolmács és zongorakurzus vezető, Makai Valéria igazgató, Fuchs Diána ClassiKo alapító, és Giovanni Calabrese

Giovanni Calabrese és Körtesi András az előadás után

A rendelkezésünkre álló rövid idő alatt apró zenei ötletekkel próbáltam további gyakorlásukhoz segítséget nyújtani, motivációjukat erősíteni, ennek eredményét hallhattuk a szombati záró hangversenyen.

A Kaptár Művelődési Központ Tóth Ferenc Színház- és Hangversenytermének kitűnő Bösendorfer koncertzongoráján a kurzus résztvevői közül nyolcan léptek fel egy-egy mű előadásával: 5 növendék a komlói EFAMI-ból, (tanáraik Almazova Natália és Tóth Gábor,) 1-1 diák a pécsi Martyn Ferenc AMI (tanár: Oláh Géza,) és a pécsi Szent Mór Iskolaközpontból, (tanár: Kiss Anita), valamint a bécsi Samuel Kaplaner (tanára Fuchs Diána) és Irina Davidovska Skopje-ből (tanára Stanislava Pocevska).”

A másik műhely vezetője Szalai Klára, a komlói Erkel Ferenc AMI és a pécsi Martyn Ferenc AMI oktatója az improvizáció területének izgalmas világába kalauzolta a résztvevő növendékeket.

„A 2026-os Classiko Fesztivál először hirdette meg az Improvizációs Műhelyt. A kurzust volt tanítványként viszem tovább Professzor Apagyi Mária és dr. Lantos Ferenc nemzetközi hírű szellemi örökségét, az interdiszciplináris pedagógiát, melynek szerves része az improvizáció.

A kurzuson mohácsi, pécsi és komlói művészeti iskolák növendékei vettek részt. A csoportos foglalkozásokon a megbeszélt zenei elemek és a minden területen érvényes szerkezeti elvek segítették a tanulókat, hogy minél közelebb kerüljenek a bartóki zenei világhoz. Segítségül hívták a klasszikus összhangzattan funkciós rendjét, a magyar és a keleti pentatóniákat, a 12 fokú atonális zene distancia skáláit és a természetes felhangsort, megkeresték a hozzájuk illő harmóniákat, kvart és egyéb akkordokat, felhasználva a zeneszerző által használt tengelyrendszert és merítettek a Bartók által használt gazdag ritmusvilágból, formavilágból.

A kurzus során a cél nem Bartók műveinek utánzása, megidézése volt, hanem a zeneszerző kompozícióinak mind teljesebb megismerése, a bartóki hangsorok, ritmusok, formák felhasználása a spontán, örömteli játékokban, így tisztelegve Bartók Béla művészete előtt.”

Esténként színvonalas hangversenyek és előadások biztosították minden érdeklődő számára a zeneművészet különböző területein való élményszerzést. Csütörtökön Várjon Dénes zongoraművész hangversenyében gyönyörködhetett a hallgatóság:

Várjon Dénes

Pénteken délután Bősze Ádám zenetörténész a tőle megszokott közönségbarát stílusban tartotta meg előadását Nagy zenészek, nagy szerelmek – Bartók címmel.

Este a Sárik Péter Trió, Magyarország egyik legnépszerűbb és legmeghatározóbb jazz-zenekara adott nagysikerű koncertet.

A szombati napon EXPO – HANGSZER(ÉSZ) címmel hangszer- és kottakiállítás és vásár zajlott a Kaptár – Közösségek Háza közösségi tereiben.

A két csoport résztvevői szombat délután hangverseny keretében, a Tóth Ferenc Színház- és Hangversenyteremben adtak számot tudásuk bővüléséről. A komlói, pécsi és mohácsi zeneiskolások mellett két külföldi vendég is fellépett a koncerten: Samuel Kaplaner Bécsből, aki a rendezvény szervezőjének, Fuchs Diánának a növendéke, és Irina Davidovska Skopje-ből, aki már a Musikarte helyszíni döntőjének szereplőjeként kapott meghívást Komlóra.

A zeneiskolás zongoristák műsora után két Pécsett tanuló ifjú hölgy adott nagysikerű szaxofonkoncertet: Oroszlán Vivien, a PTE Művészeti Kar hallgatója, és Szendrői-Kiss Johanna, a Pécsi Művészeti Gimnázium és Szakgimnázium növendéke. Kitűnő zongorakísérőjük szintén a PTE Művészeti Karról érkezett: Rippert Péter, aki az intézmény korrepetítora.

A hangverseny után díjátadó következett. A növendék közül a kurzusokon kiemelkedő teljesítmény nyújtók különböző zenés színházi előadásokra és hangversenyekre kaptak ajándék belépőket, tiszteletjegyeket:

Giovanni Calabrese előadása

amelyben bemutatja az olasz zeneoktatási rendszert és az általa szervezett verseny motiváló hatását. Az előadás címe: *Verseny és/vagy oktatás – A zeneoktatás szerepe és lehetőségei*

Úgy gondolom, nekünk, felnőtteknek, akik valamilyen módon már részben megvalósítottuk saját életünket, energiánk, képességeink és kapcsolataink egy részét arra kellene fordítanunk, hogy segítsük a ránk bízott fiatalokat álmaik felfedezésében és megvalósításában. Egyszerűen azért, hogy elmondhassuk: a magunk kis részével hozzájárultunk ahhoz, hogy szebb legyen a világ. Ebben pedig a zene nagyon sokat segíthet. Tizenkét éves koromban kezdtem zenét tanulni. Édesapám egy nap egy pianínóval tért haza, és azt mondta a nővéremnek és nekem: „Itt van egy zongora, ha szeretnétek, játszhattok rajta." Először a nővérem kezdett tanulni, én néhány hónappal később csatlakoztam hozzá. Körülbelül három év után ő abbahagyta, én pedig most itt állok, és olyan kiváló mestereknek mesélem el ezt a történetet és a tapasztalataimat, mint Önök. Zenei tanulmányaim mellett közgazdasági és pedagógiai tanulmányokat is folytattam.

A „W. A. Mozart" Zeneiskola több mint húsz éve foglalkozik zeneoktatással. Gyermekeket, fiatalokat és felnőtteket kísér végig olyan tanulási utakon, amelyeket életkorukhoz, felkészültségükhöz és személyes céljaikhoz igazítunk. A konzervatóriumi vizsgákra való felkészítéstől az IMABS tanúsítványok megszerzéséig, a rockzenekari kurzusoktól a mesterkurzusokon át a külföldi tanulmányutakig az iskola olyan lehetőségeket kínál, amelyek összekapcsolják a tanulást, a zenélést és a nemzetközi tapasztalatokkal való találkozást. A „W. A. Mozart" Magas Szintű Zenei Kultúráért Egyesület 2005-ben jött létre azzal a szándékkal, hogy Dél-Salentóban olyan pozitív folyamatot indítson el, amely minden otthonba eljuttatja a zenét. Azt szerettük volna, hogy a zenére az új nemzedékek kulturális és emberi fejlődéséhez szükséges, nélkülözhetetlen tevékenységként tekintsenek, és hogy egyúttal a helyi gazdaság fejlődésének motorjává is váljon. Első programunk egy nyári, zenével ismerkedő tanfolyam volt egy plébánián, öt és tizenkét év közötti gyermekek számára. A foglalkozások főként a mozgás és a zene összehangolását szolgáló játékokból, hangforrások felismeréséből és hangok megkülönböztetéséből álltak, például magas és mély, hosszú és rövid hangok elkülönítéséből. A tanfolyamon részt vevő gyermekek többsége később beiratkozott az általunk meghirdetett zongoraórákra.

Az oktatási tevékenységet kezdettől fogva hangversenyek szervezése egészítette ki. Ezekbe mindenekelőtt saját növendékeinket és családjaikat igyekeztünk bevonni. Akkoriban évente valamivel kevesebb mint öt koncertet rendeztünk, amelyeken én és kollégáim léptünk fel.

A zenéhez és az oktatáshoz való hozzáállásunkat mindig az jellemezte, hogy növendékeinktől és családjaiktól elkötelezettséget, odaadást és időráfordítást kértünk. Mindig hittünk a zene nevelő erejében. Egyik tanárom gyakran mondta: „A zene annyit ad neked, amennyit te adsz neki.” Ha időt, figyelmet és szenvedélyt szentelsz neki, ugyanezt kapod vissza; ha nem szánsz rá időt, felületes vagy, és nem szereted, annak megfelelő lesz az eredmény is. Tanterveink mindig a klasszikus repertoárra épültek, módszertani szempontból is: a technika, a megközelítés és a gyakorlási módszer tekintetében. Meggyőződésünk ugyanis, hogy ha a fiatalokat a kultúra magas szintű formáival foglalkoztatjuk, könnyebben boldogulnak az egyszerűbb pop- és rockrepertoárral is. Sok növendékünk valóban önállóan tanul meg könnyűzenei darabokat.

AZ OLASZ ZENEOKTATÁSI RENDSZER

Olaszországban a zeneoktatás két nagy területre oszlik: állami és magánoktatásra.

ÁLLAMI OKTATÁS

Az állami rendszer a következő intézménytípusokra tagolódik:

1) Zenei tagozatos alsó középiskolák (SMIM);

2) Zenei líceumok;

3) Konzervatóriumok.

Az elemi iskola befejezésekor, tízéves korban, a zenei képzés iránt érdeklődő gyermekek az alsó középiskolában délutáni zenei képzést választhatnak. Ez heti két óra hangszeres oktatást és két óra kamarazenei, illetve közös zenélési foglalkozást jelent. A zenei tagozatos iskolába való bejutáshoz olyan felmérésen kell részt venniük, amely a tanuló zenei adottságait vizsgálja; előzetes hangszeres tudás nem szükséges.

Függetlenül attól, hogy a tanuló járt-e zenei tagozatra, az alsó középiskola után zenei líceumba jelentkezhet, ahol két hangszert tanulhat: az elsőt heti két, a másodikat heti egy órában. A zenei tagozat elvégzése után nem kötelező zenei líceumban továbbtanulni, és a líceumba zenei tagozatos előképzettség nélkül is lehet jelentkezni. A felvételhez hangszeres felvételi vizsgát kell tenni.

A konzervatóriumok az állami zeneoktatás legmagasabb szintű intézményei. 1999 előtt elkülönültek az egyetemi rendszertől, bár az ott szerzett oklevél az egyetemi diplomával azonos rangú volt. 1999 óta a konzervatóriumokat az egyetemekkel azonos szintre emelték, így az általuk kiadott végzettségeket is diplomának nevezik. Az oktatás szempontjából 1999 előtt heti két hangszeres óra volt, összesen mintegy évi nyolcvan óra és heti egy-egy óra a kiegészítő tárgyakból, például szolfézsból, zenetörténetből és összhangzattanból. Az 1999-es reformmal jelentősen megnőtt a kiegészítő tantárgyak száma, a hangszeres órák rovására: ezek száma évi nyolcvanról harmincöt–negyven órára csökkent. Csak a kiemelkedően tehetséges növendékek számára biztosítanak, saját kérésükre, több hangszeres órát tartalmazó elmélyítő képzést.

A konzervatóriumi képzések a következőkre tagolódnak:

AKADÉMIAI KÉPZÉST MEGELŐZŐ SZAKASZ (5 ÉV) – 10–15 éves korig

ELŐKÉSZÍTŐ KÉPZÉS (3 ÉV) – 15–18 éves korig

ELSŐ SZINTŰ FELSŐFOKÚ KÉPZÉS (3 ÉV) – 18 éves kortól (feltétel: érettségi bizonyítvány és magas szintű hangszeres tudás)

MÁSODIK SZINTŰ FELSŐFOKÚ KÉPZÉS (2 ÉV)

Magán zeneoktatás

1) Egyéni magánoktatás

2) Nonprofit egyesületként működő magán-zeneiskolák

3) Felsőfokú zeneakadémiák (Santa Cecilia, Scala, Imola, Fiesole stb.)

1) Az első zenei ismeretek magántanároknál is elsajátíthatók. Jelenlétük fontos a helyi közösségekben, hiszen bevezető szerepet töltenek be: elősegítik az alapfokú zenei gyakorlatot és a zenei kultúra iránti fogékonyság kialakulását. Az egyéni oktatást végző tanárok különböző szinteken fontos szerepet játszanak a zene terjesztésében.

2) A magán-zeneiskolák két csoportba sorolhatók:

a) A konzervatóriumokkal együttműködési megállapodást nem kötött zeneiskolák. Szervezett intézményi keretek között működnek, és széles, változatos képzési kínálatot nyújtanak.

b) Az állami konzervatóriumokkal együttműködési megállapodást kötött zeneiskolák.

A már említett feladatok ellátásán túl ezeknek az iskoláknak sajátossága a konzervatóriummal kötött megállapodás. Ennek köszönhetően növendékeiket, bár külsősök, és nincsenek beiratkozva a konzervatóriumba, hivatalosan a belső hallgatókkal azonos módon kezelik. Élvezik az ebből fakadó előnyöket, mindenekelőtt azt, hogy köztes vizsgákon igazolhatják zenei kompetenciáikat különböző szinteken, az akadémiai képzést megelőző szakasztól az előkészítő képzésig. Felsőfokú képzés kizárólag a konzervatóriumban végezhető. A magán-zeneiskolák olykor magas szintű mesterkurzusokat is szerveznek neves muzsikusok közreműködésével.

3) A Santa Cecilia, a Teatro alla Scala, Imola és Fiesole zeneakadémiái nemzetközi szinten is kiemelkedő intézmények, ahol a legjobb zenei tehetségek közül többen tanulnak. Működésükre külön jogszabályok vonatkoznak, és sajátos jogi elismeréssel rendelkeznek.

Hangszervásárlás

A családok általában vonakodnak attól, hogy már gyermekük tanulmányainak első hónapjaiban félprofesszionális vagy professzionális hangszert vásároljanak. Kezdetben többnyire kínai gyártású, tömegpiaci hangszereket vesznek: gitárt, vonós vagy fúvós hangszert, elektronikus billentyűs hangszert. Miután meggyőződtek arról, hogy gyermekük komolyan veszi a tanulást, jobb minőségű hangszer vásárlása mellett döntenek. A különösen drága hangszerek, például a zongora esetében olykor hosszú távú bérlést választanak, amelyet később vásárlás követ. Ha a gyermek különösen ígéretes, előfordul, hogy a félprofesszionális hangszert már az első két tanévben megvásárolják. Egyértelmű, hogy a helyzet sokat változott a korábbi évtizedekhez képest: én és sok barátom előbb megkaptuk a hangszert, és csak utána kezdtünk tanulni; ma ez fordítva történik.

A „W. A. MOZART” ZENEISKOLA FELÉPÍTÉSE – APS

A „W. A. MOZART” ZENEISKOLA együttműködési megállapodásban áll a leccei „T. Schipa” Konzervatóriummal. Az iskolában a következő osztályok működnek:

1 zenei előkészítő osztály (4–6 éveseknek)
2 zongoraosztály

2 gitárosztály
1 klarinétosztály
1 fuvolaosztály
1 rézfúvós osztály
1 dobosztály
Emellett valamennyi növendék számára szolfézskurzust tartunk.
E rendszeres tevékenységeken kívül a következőket kínáljuk:
1 rockzenekari képzés
1 zenekar, amelyben valamennyi hangszercsoport részt vesz
1 fúvószenekar

A „W. A. Mozart” Zeneiskola kéthavonta szervez zongora mesterkurzust Cristiano Buratóval, gitár-mesterkurzust Giulio Tampalinivel, valamint rézfúvós mesterkurzust Daniele Morandinivel (milánói Scala) és Andrea Contival (római Santa Cecilia Akadémia).

Mind a hangszeres, mind a szolfézsórákat legalább háromfős csoportokban tartjuk. Az iskolának két telephelye van, mindegyikben négy teremmel. Az időbeosztás és a teremhasználat rendkívül részletes megszervezésének köszönhetően minden tanárnak legalább két terem áll rendelkezésére minden tanítási órában.

Ennek oka, hogy oktatási módszerünk rendkívül egyszerű elvre épül. A tanárt coachnak, edzőnek tekintjük, akinek az a feladata, hogy útmutatást adjon a növendéknek a saját munkája megszervezéséhez, valamint a technikai és előadói megoldásokhoz. Ezeket azonban a növendéknek kell megvalósítania, és neki kell felfedeznie saját „működését”. Vagyis önállóan kell megtapasztalnia, hogyan igazíthatók a tanári útmutatások a saját mozgáskészségéhez és egyéni adottságaihoz. Miután meghallgatta az órára hozott darabot, a tanár technikai és előadói tanácsokat ad, amelyeket a növendék a szomszédos teremben azonnal gyakorolni kezd, és átültet a gyakorlatba. Ennek öt előnye van:

1) A növendék már az iskolában elvégezheti a gyakorlás első szakaszát, felismerheti az esetleges nehézségeket, és ezeket rögtön meg is beszélheti tanárával. Így hatékonyabbá válik a tanulásra fordított idő, és otthon nem egy új feladattal kell szembenéznie, hanem egy már ismert, részben kipróbált és begyakorolt tevékenységet folytat.

2) Az otthoni gyakorlás egyszerűbbé válik.

3) A tanár hatékonyabban szervezheti meg munkáját, mivel egy órán belül több növendékkel foglalkozhat.

4) Nincsenek üresjáratok: miközben az egyik növendék eljátssza darabját a tanárnak, a másik kettő a szabad termekben bemelegíthet.

5) Nő a tanári munka óránkénti hatékonysága, és a növendék hiányzása esetén is elkerülhető a felesleges időveszteség.

Növendékeink négy és huszonkét év közöttiek; mindegyikük esetében egyénre szabott oktatást alkalmazunk. Az individualizálás célja, hogy minden tanuló ugyanazokat a képzési célokat érje el, de az igényeihez és tanulási stílusához igazított tanulási úton.

A személyre szabás ezzel szemben az egyéni tehetség és az egyéni célok kibontakoztatására összpontosít, lehetővé téve, hogy a tanulók különböző eredményeket érjenek el, és sajátos tanulási utakat kövessenek. A leccei konzervatóriummal kötött megállapodás lehetővé teszi, hogy éves célok elérésére ösztönözzük fiataljainkat, amelyeket rendre teljesítünk is. Növendékeink mintegy 85%-a legalább egy vizsgát tett már a konzervatóriumban. A konzervatóriumi vizsgák előtt növendékeink egy beilleszkedési és tanulást előkészítő szakaszon vesznek részt, amely életkoruktól és tanulási hajlandóságuktól függően egy, két vagy három évig tart. Ebben az előkészítő időszakban zenei kompetenciáikat tanúsító projektbe vonjuk be őket, ezzel is támogatva és ösztönözve tanulmányaikat.

Szervezetünkben a közösségi dimenzió alapvető szerepet játszik a kapcsolatok alakításában, a csapatszellem és az összetartozás érzésének megteremtésében.

ARTISTICA INCLUSIONE

Ez egy fúvószenekar, amely a Puglia régió által társfinanszírozott projektnek köszönhetően jött létre. A projekt egy olyan fúvószenekar létrehozását irányozta elő, amely elősegíti a sérülékeny helyzetben élők, például az idősek, a fogyatékossággal élők és az egyedül élő nők társadalmi befogadását. A társfinanszírozási időszak lezárulta után úgy döntöttünk, hogy a zeneiskola saját forrásaiból folytatjuk a kezdeményezést. Így öt év elteltével is működik egy mintegy harmincfős csoportunk, amelynek tagjai hetente összejönnek zenélni. Az Artistica Inclusione amatőrökből áll, akik teljesen kezdőként vágtak bele a

hangszeres tanulásba. Az évek során több mint húsz koncertet adtunk, és két, amatőr zenekarok számára rendezett nemzetközi versenyen vettünk részt. Mindkettőn első helyezést értünk el, az egyik verseny döntőjére pedig meghívást kaptunk Bécsbe, 2025 márciusára.

MUSICARTE FESTIVAL & COMPETITION

A MUSICARTE 2017-ben született meg abból az ötletből és igényből, hogy életet vigyünk a 2700 lakosú kis település, Tiggiano mindennapjaiba. Az első rendezvényen mintegy hetven muzsikus vett részt, főként Puglia régióból. A következő években megpróbáltuk bevonni a leccei Képzőművészeti Akadémiát is, és arra kértük hallgatóit, hogy festményeik és szobraik kiállításával vegyenek részt a programban. Ezzel a különböző művészeti ágakra kívántuk kiterjeszteni a részvételt, és a rendezvény nevének teljes jelentését is meg akartuk valósítani.

A MUSICARTE név a MUSIC + ARTE szavakból származik.

A világjárvány idején kénytelenek voltunk leállni, és a képzőművészeti szekció vezetője, Giuseppe Alessio úgy döntött, hogy más tevékenységek érdekében kilép a projektből. A Musicarte 2021-ben vált valóban nemzetközi eseménnyé, amikor az első külföldi vendég, barátom, KÖRTESI ANDRÁS KÁROLY zsűritagként vett részt rajta. András 2019-ben ismertem meg, amikor egy pap barátom, don Rocco Zocco felhívott, hogy segítsek neki két koncert megszervezésében egy magyarországi középiskola ötven lányból álló kórusa számára. Mindig úgy gondoltam, hogy az életben a dolgok nem véletlenül történnek, hanem Valaki vezérli őket. Nekünk persze szükségünk van a megkülönböztetés képességére, hogy megértsük, honnan erednek, és mi születhet belőlük. Ezért általában, ha egy barátom felhív valamilyen kéréssel, mindig igent mondok, és utána keresem meg a megoldás módját. Eddig működött. Tehát 2019 augusztusában hívott fel don Rocco. Rögtön munkához láttam néhány barátommal, hogy megvalósíthassuk a két koncertet. Az egyiket egy helyi középiskolával együttműködve rendeztük meg, a másikat pedig este tartottuk. Beszéltem Tricase önkormányzatának kultúráért felelős képviselőjével, aki ugyan nem rendelkezett önkormányzati pénzügyi kerettel, de kapcsolatait és saját hozzájárulását felajánlotta ahhoz, hogy a koncert után este az egész csoportot elvihessük egy pizzériába.

Így kezdődött egy fontos barátság, de nem csupán két olyan ember között, akik kölcsönösen becsülik és szeretik egymást. Hozzájárultunk ahhoz is, hogy

kulturális hidak épüljenek két hely, embercsoportok és kultúrák között. A magunk kis lehetőségeivel, közpénzek nélkül segítjük a befogadás, a megismerés és a barátság kultúrájának létrejöttét. Miért tesszük ezt? Mert örömünket leljük benne, mert tudjuk, hogy helyes, és mert körülöttünk olyan embereket látunk, akik boldogok, hogy részesei lehetnek. Így sok embernek, különösen fiatal muzsikusoknak segítünk olyan szép élményeket átélni, amelyek örökre a szívükben maradnak. 2021 óta András a Musicarte zsűrijének állandó vendége.

2023-ban, személyes mérlegelést követően, a verseny látókörének bővítése érdekében úgy döntöttem, hogy elindítom annak online szekcióját. Európa különböző részein élő barátokat kerestem meg, valódi barátokat, mint András, és „virtuális" barátokat is, akiket a közösségi médiából ismertem. Azt szerettem volna felmérni, hogy megvalósítható-e az ötlet, és milyen fogadtatásra találna egy újabb online verseny.

A válasz meglepő volt: az első online versenyre több mint száz nevezés érkezett egész Európából, és körülbelül tíz résztvevő jutott be a személyes jelenléttel rendezett döntőbe. A kezdeti eredmények biztatóak voltak ahhoz, hogy minőségi előrelépéssel próbálkozzunk. Így 2023 szeptemberétől azon kezdtem dolgozni, hogy bővítsem a díjazást. Nem akartam pénzt osztani, mert ha száz vagy ezer eurót adunk egy jól játszó fiatalnak, az esetek kilencven százalékában új telefont szeretne venni belőle. Ezért úgy döntöttem, hogy ezt az összeget személyesen arra fordítom, hogy segítsem olaszországi és külföldi koncertszervező barátaimat abban, hogy a Musicarte döntőseit meghívhassák hangverseny-évadaikba. Bár mi, felnőttek olykor elveszítjük a türelmünket, és nem látjuk azonnal a fiataljainktól remélt eredményeket, meg kell tanulnunk a türelem és a támogató kísérés művészetét. Olyan helyzeteket és alkalmakat kell teremtenünk, amelyekben szép pillanatokat élhetnek át. Példát kell mutatnunk arra, hogy a szépség, az őszinte barátság és a fiatalokról gondoskodó közösségek létrehozása ma is lehetséges.

Így 2024-ben húsz koncertből álló díjcsomagot tudtam felajánlani Olaszország és más országok különböző helyszínein. Szerintem a Musicarte egyik legvonzóbb sajátossága, hogy a teljes díjcsomagot nem kizárólag a győztes kapja meg, hanem valamennyi döntős között osztjuk szét. Abból indulok ki ugyanis, hogy a Musicarte győztese nem feltétlenül válik kiemelkedő hivatásos muzsikussá, és az sem kizárt, hogy az válik azzá, aki nem nyeri meg a versenyt. A Musicartén tehát mindenkinek jut egy lehetőség, és mindenki maga

dönti el, hogyan él vele. Sok magyar fiatal vett részt a Musicartén, és koncertdíjakat is nyertek: Weirui Lu Amy, Gaal Péter, Mosonyi Viola, Bóna-Lukács Aisa, Oláh Lőrinc, Kokas Lénárd. Természetesen más országokból is érkeztek résztvevők: Csehországból, Észak-Macedóniából, Belgiumból, Szerbiából, az Egyesült Államokból, Törökországból, Horvátországból, Bosznia- Hercegovinából, Kínából, Olaszországból, Albániából, Koszovóból, Máltáról és Ciprusról.

A magyar résztvevők (Palazzo Baronale di Tiggiano átriuma**,** 2024.) tanáraikkal és Giovanni Calabrese-vel

Valamennyi tevékenységünk szervezésében fontos, sőt meghatározó szerepet játszanak a kapcsolatok, mind az intézményekkel, mind az emberekkel. Együttműködünk az olasz Kulturális Minisztériummal, Puglia régióval, a leccei és a foggiai konzervatóriummal, Tricase környékének szinte valamennyi önkormányzatával, számos állami iskolával, az egyházmegyével, a plébániákkal, tartományunk valamennyi zeneiskolájával és Puglia régió zeneiskoláinak nagy részével. Emellett a világ különböző részein működő állami és magánintézményekkel is kapcsolatban állunk: állami és magán- zeneiskolákkal, fesztiválokkal, önálló szakemberekkel, olasz kulturális intézetekkel és egyetemekkel.

A kapcsolatok ápolása alapvető fontosságú, de hangsúlyozni szeretném, hogy ezek kezdetén egyszerűen csak azt javasoljuk egymásnak: ismerjük meg

kölcsönösen a másik tevékenységeit. Amikor azt tapasztaljuk, hogy ez az ismerkedés pozitív eredményt hozott, továbblépünk a kapcsolatban. Ezek a lépések változóak, és függnek az adott időponttól, az akkor rendelkezésre álló lehetőségektől, valamint attól, milyen távlatokat látunk meg a kapcsolatban. Ez a munka sok időt és türelmet igényel. A térképen látott kapcsolatok nem egyik napról a másikra születtek, hanem annak a folyamatos, aprólékos, mindennapi munkának az eredményei, amelyet én és az adminisztrációért felelős munkatársam, Ilenia végzünk.

A Musicarte idején a 2800 lakosú Tiggianóba hétvégenként átlagosan négyszáz ember érkezik, muzsikusok és kísérőik. A falu megtelik emberekkel, akik a sikátorokban sétálnak, vagy a bárokban és éttermekben gyűlnek össze. Tiggianóban négy bár működik, és a pultosok azt mondják, hogy a Musicarte hónapjában több kávét készítenek, mint az év többi részében. Fontos jövedelemszerzési lehetőséget teremtettünk Dél-Salento egyik kis falujának, amelyet valóban nem könnyű megközelíteni. Tiggiano nem Róma vagy Milánó, ahol repülőterek és a világgal összeköttetést biztosító pályaudvarok vannak. Mégis minden évben sokan döntenek úgy, hogy a hétvégéken Tiggianóba jönnek zenélni, a döntőkre pedig Európa minden részéből érkeznek egy olyan eseményre, amelyet sem a televízió, sem az újságok nem reklámoznak. Június 10. és 15. között a falu valamennyi B&B-szálláshelye megtelik, olyannyira, hogy sok résztvevőnek a környező települések szállodáiban vagy B&B-szálláshelyein kell szállást keresnie.

A Musicartén mindenki érzi, hogy szívesen látják. Aki először érkezik, annak is olyan érzése van, mintha mindig is Tiggianóba járt volna: nem vendégnek érzi magát, hanem közénk tartozónak!

A kialakuló baráti légkör átragad mindenkire. Olyan emberek is összebarátkoznak és régi ismerősként kezdenek beszélgetni, akik korábban sohasem találkoztak. Kapcsolatok születnek, amelyeket aztán mindenki a saját lehetőségei és képességei szerint ápol. Mindez a fiatal résztvevők, a családok és a tanárok között egyaránt megtörténik.